

รูปแบบการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีผลต่อพัฒนาการทางทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

THE PATTERN OF OUT-OF-CLASS ENGLISH ACTIVITIES BASED ON CONSTRUCTIVIST APPROACH ON ENGLISH SKILLS DEVELOPMENT OF GRADE 4-6 STUDENTS

นัยนา ถาวรายุศม์^{1*}, ปิยพงษ์ พรมนนท์², ภรณ์นภา วงศ์ชะอุ่ม³

Naiyana Tharvarayus^{1*}, Piyapong Promnont², Pornnapa Wongchaum³

^{1,2,3}โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

^{1,2,3}Prasammit Demonstration School (Elementary): Srinakharinwirot University

*Corresponding Author E-mail : nai5.2.22na@gmail.com

Received: March 10, 2022; Revised: May 02, 2022; Accepted: May 12, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษ รวมถึงปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 90 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive) ใช้เวลาในการทดลอง 14 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และคำศัพท์ แบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน และเกณฑ์ในการวัดทักษะทั้ง 5 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยในแบบวัดพบว่าความถี่ของการทำกิจกรรมนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุดและเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวันน้อยที่สุด ด้านช่วงระยะเวลาของการทำกิจกรรมนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วนนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ชอบเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด และนักเรียนทั้ง 3 ระดับชั้นเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวันน้อยที่สุด อีกทั้งยังพบว่าค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในแต่ละด้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คือ ด้านการพูด ในขณะที่ ป.5 ด้านคำศัพท์ และ ป.6 ด้านการฟังภาษาอังกฤษ จากการสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 10 คน พบว่าร้อยละ 60 ของนักเรียนชอบทำกิจกรรมที่บ้านและทำกิจกรรมผ่านทางสื่อออนไลน์ Google, Youtube และ Facebook เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์

คำสำคัญ: รูปแบบการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและคำศัพท์ แนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

This research aimed to assess activities outside the classroom about English language including English language learning problems among students in upper primary school of Srinakharinwirot University: Prasarnmit Demonstration School (Elementary) and to assess an achievement from the study of English language skills enhancement activities done outside school of students in primary school. The sample groups were primary school students in grade 4-6, semester 2, academic year of 2020, with 90 students. The sample group was obtained by purposive selection, spending 14 weeks in doing experimenting. The research instruments were lesson plans, English language proficiency test and criterion in listening, speaking, reading, writing and vocabulary, including interview forms and methods of how to do English language skills activities outside classroom. Mean and Standard deviation was analyzed in this research. The research results showed that the students in grade 4-6 liked listening to music in English songs the most, but they did not write in a diary the least (Frequency and Time). In terms of time, the students in grade 4 liked to listen to music in English while grade 5 – 6 students liked playing online games. Moreover, the study found that Mean of speaking in the students in grade 4, Mean of vocabulary in grade 5 and Mean of listening in grade 6 were the most. Interestingly, 60% of 10 students revealed that they loved doing out-of-class English activities through Google, Youtube and Facebook (Online) at home in learning and developing their vocabulary.

Keywords: The Pattern of Out-Of-Class English Activities, Constructivist Approach, English Skills Development

บทนำ

โรงเรียนสาธิตหรือโรงเรียนห้องปฏิบัติการ (Demonstration/Laboratory School) เป็นโรงเรียนต้นแบบทางการศึกษา ในด้านการพัฒนาผู้เรียนและด้านวิชาชีพครู อีกทั้งสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเหมาะสมในแต่ละ ช่วงวัยส่งผลให้โรงเรียนสาธิตมีจุดเน้นและเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และความสามารถในด้านต่าง ๆ จากการศึกษาวิสัยทัศน์ของโรงเรียนสาธิต พบว่า โรงเรียนให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นเลิศทางวิชาการ พัฒนาการ กระบวนการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน รู้จักการแก้ไขปัญหา การใช้เทคโนโลยี มีความ รับผิดชอบ กล้าแสดงออก อีกทั้งยังเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองซึ่งเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางการศึกษาให้กับ ประเทศชาติ ตลอดจนคำนึงถึงความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียนควบคู่ไปกับการพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่ดีและ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (คณะศึกษาศาสตร์). 2558; โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ฝ่ายประถม. 2558; โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2560; โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม). 2560; โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ฝ่ายปฐมวัยและ ประถมศึกษา. 2560; โรงเรียนอนุบาลสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. 2560; โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา. 2560) จากคุณสมบัติดังกล่าวส่งผลให้การจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การประกอบอาชีพ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 1) นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายจัดการเรียนการสอนโดยอิงกรอบความคิดหลักของ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ในการวัด และประเมินความสามารถด้านภาษาอังกฤษของ

ประเทศโดยเน้นการสอนสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ที่เริ่มจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2557: 1-2) แต่จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561-2563 ที่ผ่านมามีคะแนนร้อยละ 35.47, 30.86 และ 43.55 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 50 ของทุกปี (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2565: ออนไลน์) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาถึงอุดมศึกษาค่อนข้างมีปัญหาในด้านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นภาษาแม่ที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันทำให้ผู้เรียนใช้ทักษะการพูดและการเขียนน้อยมาก เนื่องจากความจำกัดทางด้านทรัพยากรทางภาษาที่มีอยู่และการขาดโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง (Pickard. 1996; Hyland. 2004)

จากปัญหาดังกล่าวจึงมีนักวิจัยทั้งในและต่างประเทศค้นคว้าหาวิธีที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น หนึ่งในวิธีที่สามารถส่งเสริมได้คือการให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง ดังที่ศิริเพ็ญ ไหมหวัด (2551: 2) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการสร้างความรู้ด้วยตนเองไว้ว่า ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้โดยผ่านการปฏิบัติจริง และเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งผู้เรียนสามารถคิดวางแผนและทำงานอย่างเป็นระบบไปจนถึงฝึกทักษะการแก้ปัญหา ทำงานเป็นทีมได้ดี รู้จักรับผิดชอบตามหน้าที่ ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมจริยธรรม ในด้านทักษะการฟังนั้นสิ่งสำคัญที่กอซ (Goh. 2018: 161) แนะนำ คือ การที่ให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจและกระบวนการในการเรียนรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือ ขั้นแรกให้ผู้เรียนฟังคำสำคัญมาผนวกกับความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วใช้กลวิธีในการฟัง จากนั้นให้ผู้เรียนประยุกต์ สังเคราะห์ ประเมิน และตีความข้อมูลที่ได้ฟัง (Goh. 2018: 151) ส่วนทักษะการพูดนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการพูดแบบเป็นทางการ คล่องแคล่ว ชัดเจน และมีเหตุผล (Newton. 2018: 240) ส่วนการอ่านนั้นเกรปและสโตลเลอร์ (Grabe & Stoller. 2018: 46-47) เสนอให้ผู้เรียนต้องวางแผนดังนี้ 1. ขั้นก่อนอ่าน ผู้เรียนตั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายจากนั้นเชื่อมต่อกับความรู้เดิมที่มีอยู่ กับสิ่งที่อ่านโดยสร้างความเข้าใจกับคำศัพท์และข้อมูลที่ปรากฏ 2. ขั้นระหว่างอ่าน ผู้เรียนเดาความหมายจากเรื่องที่อ่านโดยการใช้กลวิธีในการอ่าน และขั้นที่ 3 ผู้เรียนสรุปและประเมินเรื่องที่อ่านอย่างเข้าใจ และการเขียนที่ผู้เรียนสามารถสร้างทักษะและกระบวนการได้ด้วยตนเองตามที่เฟอร์ริส (Ferris. 2018: 96) กล่าวคือ 1. วางแผนในเรื่องที่จะเขียน 2. คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ฯลฯ ที่จะมาใส่ในงานเขียน 3. ให้เพื่อนอ่านพร้อมให้ข้อเสนอแนะ 4. ส่งครูผู้สอนตรวจและนำมาปรับปรุงแก้ไข ยิ่งไปกว่านั้นบทบาทของครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองตามหลักทฤษฎี (Constructivism) โดยการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนไว้ใจและกล้าที่จะถามแสดงถึงการมีส่วนร่วมและทำให้ครูผู้สอนทราบว่าสิ่งที่ตนสอนไปนั้นผู้เรียนเข้าใจหรือไม่ (Comber. 1988 อ้างถึงใน Fosnot. 1996: 94) สอดคล้องกับงานวิจัยของบงการ อุ้ยนอก (2564: 179) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ดิงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาเจตคติต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติของนักเรียนต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับดี ปัจจุบันมีแหล่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสามารถหาความรู้ด้วยตนเองในด้านภาษาอังกฤษ เช่น การเล่นเกมออนไลน์ การฟังเพลง การดูภาพยนตร์ การพูดคุยกับชาวต่างชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ การตอบโต้ผ่านโปรแกรมออนไลน์ ได้แก่ Messenger Facebook, Line, WhatsApp ฯลฯ ซึ่งกิจกรรมที่กล่าวมานี้เป็นกิจกรรมนอกห้องเรียน (Graves. 1983; Freedman et al. 1985 อ้างถึงใน

Fosnot. 1996: 93) ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น จากผลงานวิจัยของอาทิทยา เวียงนิล (2555: 72) พบว่า กิจกรรมนอกห้องเรียนมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ คือ กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษและที่ได้รับความนิยม รองลงมาคือกิจกรรมฟังเพลงภาษาอังกฤษ นอกจากนี้งานวิจัยของฤดีรัตน์ ชุณหะวัณ (2559: 188) ได้ศึกษาการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา พบว่า กิจกรรมนอกห้องเรียนที่ช่วยให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษนอกเหนือจากในห้องเรียน คือ การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตและการฟังหรือร้องเพลงและการชมภาพยนตร์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าด้านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษนั้นผู้เรียนต่างให้ความสำคัญกับกิจกรรมดังกล่าว เนื่องจากประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่งในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (Hyland. 2004; Pickard. 1996)

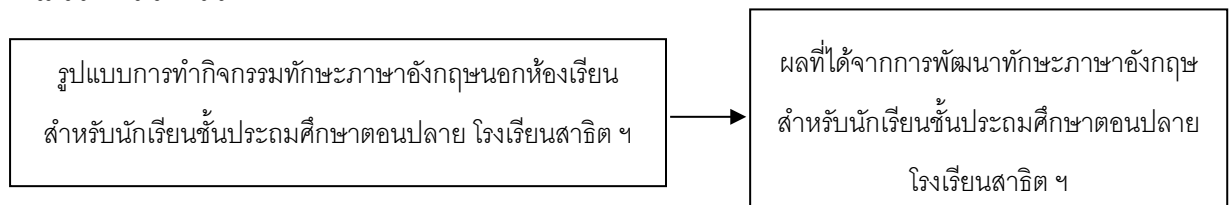
จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้สอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมถึงคำศัพท์เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน (REACT) ดังนี้

1. เชื่อมโยง (Relating) –นักเรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่ไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิม
2. สร้างความรู้/ประสบการณ์ (Experiencing) –นักเรียนลงมือทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้
3. ประยุกต์ (Applying) –นักเรียนนำทฤษฎีที่ได้เรียนรู้มาปรับใช้
4. ร่วมมือ –นักเรียนทำงานเป็นทีมโดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำ
5. ถ่ายโอน (Transferring) –นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้และต่อยอดองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา (Goh. et al. 2018; ชนาริปี พรกุล. 2557: 91) ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าหากนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจากสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนแล้ว ย่อมทำให้นักเรียนสามารถในใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวัดการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษ รวมถึงปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เรื่องรูปแบบการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีผลต่อพัฒนาการทางทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) แล้วนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยมีการดำเนินการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในงานวิจัย
3. การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง (ขอเสนอการวิจัยที่รับรองจริยธรรม: SWUEC- 267/2563E)
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย/กรณีศึกษา

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 720 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2563 จำนวน 90 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรตาม คือ ผลที่ได้จากการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอใบรับรองการทำวิจัยในมนุษย์จากสถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูล และติดต่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง พร้อมชี้แจงรายละเอียดในการเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง
4. เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ในแบบสอบถาม โดยพิจารณาว่ามีการตอบแบบสอบถามครบทุกข้อ จึงถือว่าเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และนำไปวิเคราะห์ผลทางสถิติต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งเครื่องมือการวิจัยออกเป็น 2 ชุด ได้แก่แบบวัดความสามารถทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนและแบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน รวมถึงเกณฑ์การประเมินแบบวัดความสามารถด้านทักษะการเขียนและการพูดโดยมีรายละเอียด ดังนี้

แบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษ

แบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสำรวจปัญหาของนักเรียน โดยใช้ข้อสอบมาตรฐาน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษจำนวน 5 ฉบับ ได้แก่

1. แบบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ชนิดเลือกหัวข้อและเขียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก อธิบายเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ การเขียนที่มีความยาวประมาณ 8 ประโยค ในการนี้ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา โดยมีลักษณะการเขียนที่ไม่เน้นรูปแบบของการเขียน กล่าวคือไม่เน้นให้ผู้เรียนเขียนตามรูปแบบ (form) ที่ประกอบไปด้วยย่อหน้า (Introduction) ประโยคสนับสนุน (Supporting Sentence) และประโยคสรุป (Conclusion Sentence) ในลักษณะของการเขียนแบบย่อหน้า เนื่องจากการเขียนในระดับเริ่มต้นจึงให้ความสำคัญเพียงแต่ผู้เรียนสามารถเขียนประโยคอะไรก็ได้ที่ตนเองคิดในลักษณะมาเรียงต่อกัน มีความสอดคล้องกันและกัน เน้นการสื่อความและการสื่อสารของประโยคเท่านั้น

2. แบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ เป็นลักษณะการฟังบทสนทนาแล้วเลือกตอบ การจับคู่ และการเติมคำ

3. แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เป็นลักษณะการดูรูปภาพ แล้วพูดแสดงความคิดเห็น หรือหยิบข้อคำถาม 1 ข้อ แล้วพูดอธิบาย

4. แบบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นลักษณะแบบวัดการอ่านชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว

5. แบบวัดความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นลักษณะแบบวัดการอ่านชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว

แบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน

แบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) จำนวน 8 ข้อคำถาม โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า ใช้เวลา 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง/คน มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนด้านการฟังของนักเรียน ซึ่งแบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนนี้ใช้กับตัวอย่างที่มีความสามารถด้านทักษะสูง จำนวน 5 คน และตัวอย่างที่มีความสามารถด้านทักษะต่ำ จำนวน 5 คน ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้มาจากการเลือกของผู้วิจัย

วิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน

การสร้างแบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ข้อมูลจากงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน และวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ของลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน

2. ออกแบบข้อคำถามของแบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ซึ่งลักษณะของคำถามจำนวน 8 ข้อ เป็นการถามข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ดังนี้

ข้อที่ 1 นักเรียนชอบทำกิจกรรมนอกห้องเรียนประเภทใดมากที่สุด

ข้อที่ 2 ทำกิจกรรมดังกล่าวบ่อยเพียงใด (ครั้ง/สัปดาห์ และ ชม./สัปดาห์)

ข้อที่ 3 ทำกิจกรรมดังกล่าวที่ไหน

ข้อที่ 4 ทำกิจกรรมดังกล่าวช่วงเวลาใด

ข้อที่ 5 ทำกิจกรรมผ่านสื่ออะไร อย่างไร

ข้อที่ 6 มีวิธีการ/กระบวนการทำกิจกรรมอย่างไร

ข้อที่ 7 พบปัญหาใดบ้างขณะทำกิจกรรม และทำอย่างไร

ข้อที่ 8 ทำกิจกรรมดังกล่าวเพื่ออะไร ได้เรียนรู้อะไร

3. นำแบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุง แก้ไข และพิจารณาเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน รวมถึงเกณฑ์และรูปแบบที่ใช้ในการประเมิน ซึ่งการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจะตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-related Validity) และความตรงตามโครงสร้างหรือความตรงตามทฤษฎี (Construct Validity)

4. หลังจากปรับแก้ตามผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เรียบร้อยแล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบความเที่ยง ความตรงเชิงเนื้อหาในแบบสัมภาษณ์

5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การประเมินความสามารถทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน

1. สร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียนโดยดัดแปลงเกณฑ์ของจาโคบส์ (Jacobs, 1981) โดยกำหนดองค์ประกอบในการประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษไว้ 5 ด้าน คือ 1. เนื้อหา 3 คะแนน 2. การจัดลำดับ 2 คะแนน 3. คำศัพท์ 2 คะแนน 4. การใช้ภาษา 1.5 คะแนน และ 5. กลไกทางภาษา 1.5 คะแนน รวมทั้งสิ้น 10 คะแนน

2. นำเกณฑ์การประเมินด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ ความถูกต้องในการใช้ภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. นำเกณฑ์การประเมินด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดผู้ให้คะแนน 3 คน คือ ผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน ที่มีวุฒิและประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกับผู้วิจัย

4. นำเกณฑ์การประเมินด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้จริงในการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

เกณฑ์การประเมินความสามารถทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด

1. สร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดโดยดัดแปลงเกณฑ์ของฟูลเชอร์ (Fulcher, 2003) โดยกำหนดองค์ประกอบในการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษไว้ 4 ด้าน คือ 1. เนื้อหา 3 คะแนน 2. คำศัพท์และไวยากรณ์ 3 คะแนน 3. ความคล่องแคล่ว 2 คะแนน และ 4. การใช้ภาษาท่าทางและสายตา 2 คะแนน รวมทั้งสิ้น 10 คะแนน

2. นำเกณฑ์การประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ ความถูกต้องในการใช้ภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. นำเกณฑ์การประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดผู้ให้คะแนน 3 คน คือ ผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน ที่มีวุฒิและประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกับผู้วิจัย

4. นำเกณฑ์การประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้จริงในการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้วยค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อบรรยายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการเปรียบเทียบแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษในแต่ละระดับชั้น

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษ ด้วยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ร้อยละ 50 หรือ 5 คะแนนจาก 10 คะแนน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัย ใช้การจับกลุ่มของข้อมูลแล้วคิดออกมาเป็นความถี่และร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องรูปแบบการทำกิจกรรมนอกห้องเรียนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีผลต่อการพัฒนาการทางทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.4-6 (ความถี่ของการทำกิจกรรม) ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.4-6 (ความถี่ของการทำกิจกรรม)

ความถี่ของการทำกิจกรรม (ประเมินรายข้อ)	กลุ่มตัวอย่าง (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})			ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)		
		ระดับชั้น	ป.4	ป.5	ป.6	ป.4	ป.5
1. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ	90	1.67	1.47	2.44	1.32	1.31	1.39
2. ข้าพเจ้ามักจะเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวัน	90	0.73	0.43	0.81	1.08	0.73	1.11
3. ข้าพเจ้ามักจะฟังเพลงภาษาอังกฤษ	90	3.17	3.17	3.07	1.29	1.23	1.30
4. ข้าพเจ้าใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ในการพูดและเขียน	90	1.93	2.23	2.37	1.53	1.30	1.08
5. ข้าพเจ้าชอบพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ๆ อาจารย์ไทยและอาจารย์ต่างชาติ	90	1.47	1.83	1.81	1.38	1.42	0.96
6. ข้าพเจ้าชอบฟังเพื่อน ๆ อาจารย์ไทยและอาจารย์ต่างชาติสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับข้าพเจ้า	90	2.27	1.90	2.11	1.51	1.54	1.31

ความถี่ของการทำกิจกรรม (ประเมินรายข้อ)	กลุ่มตัวอย่าง (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})			ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)		
		ระดับชั้น	ป.4	ป.5	ป.6	ป.4	ป.5
7. ข้าพเจ้าสื่อสารกับเพื่อนต่างชาติทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เช่น Facebook, Twitter, Line เป็นต้น	90	1.47	2.00	1.30	1.50	1.68	1.38
8. ข้าพเจ้าชอบเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ	90	2.97	3.00	2.70	1.43	1.51	1.41

จากตารางที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวัดความสามารถในการทำกิจกรรม (ประเมินรายข้อ) พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะฟังเพลงภาษาอังกฤษ โดย ($\bar{X} = 3.17$ และ $SD = 1.29$) รองลงมา คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้าชอบเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.97$ และ $SD = 1.43$) และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวันโดยมี ($\bar{X} = 0.73$ และ $SD = 1.08$) ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.17$ และ $SD = 1.23$) รองลงมา คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้าชอบเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.00$ และ $SD = 1.51$) และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวัน ($\bar{X} = 0.43$ และ $SD = 0.73$) และในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.07$ และ $SD = 1.30$) รองลงมา คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้าชอบเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.70$ และ $SD = 1.41$) และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวัน ($\bar{X} = 0.81$ และ $SD = 1.11$)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.4-6 (ช่วงระยะเวลาของการทำกิจกรรม) ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.4-6 (ช่วงระยะเวลาของการทำกิจกรรม)

ช่วงระยะเวลาของการทำกิจกรรม (ประเมินรายข้อ)	กลุ่มตัวอย่าง (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})			ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)		
		ระดับชั้น	ป.4	ป.5	ป.6	ป.4	ป.5
1. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ	90	1.40	2.00	2.00	1.33	1.49	1.14
2. ข้าพเจ้ามักจะเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวัน	90	0.77	1.03	0.81	1.04	1.33	1.08
3. ข้าพเจ้ามักจะฟังเพลงภาษาอังกฤษ	90	2.77	2.93	2.63	1.57	1.44	1.42
4. ข้าพเจ้าใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ในการพูดและเขียน	90	1.63	1.83	2.11	1.43	1.32	1.19
5. ข้าพเจ้าชอบพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ๆ อาจารย์ไทยและอาจารย์ต่างชาติ	90	1.33	1.40	1.59	1.18	1.38	0.97

ช่วงระยะเวลาของการทำกิจกรรม (ประเมินรายข้อ)	กลุ่มตัวอย่าง (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})			ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)		
		ระดับชั้น	ป.4	ป.5	ป.6	ป.4	ป.5
6. ข้าพเจ้าชอบฟังเพื่อน ๆ อาจารย์ไทยและอาจารย์ต่างชาติ สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับข้าพเจ้า	90	1.73	1.63	1.81	1.51	1.52	1.24
7. ข้าพเจ้าสื่อสารกับเพื่อนต่างชาติทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เช่น Facebook, Twitter, Line เป็นต้น	90	1.63	2.07	1.59	1.47	1.53	1.39
8. ข้าพเจ้าชอบเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ	90	2.67	3.00	2.70	1.40	1.36	1.35

จากตารางที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวัดช่วงระยะเวลาของการทำกิจกรรม (ประเมินรายข้อ) พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.77$ และ $SD = 1.57$) รองลงมา คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้าชอบเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ โดยมี ($\bar{X} = 2.67$ และ $SD = 1.40$) และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวัน ($\bar{X} = 0.77$ และ $SD = 1.04$) ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้าชอบเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.00$ และ $SD = 1.36$) รองลงมา คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.93$ และ $SD = 1.44$) และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวัน ($\bar{X} = 1.03$ และ $SD = 1.33$) และในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้าชอบเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.70$ และ $SD = 1.35$) รองลงมา คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.63$ และ $SD = 1.42$) และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อคำถามที่ว่าข้าพเจ้ามักจะเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวัน ($\bar{X} = 0.81$ และ $SD = 1.08$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.4-6 ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ป.4-6

ทักษะภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	กลุ่มตัวอย่าง (N)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})			ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)		
			ระดับชั้น	ป.4	ป.5	ป.6	ป.4	ป.5
การฟัง	10	90	4.27	4.13	7.89	3.12	2.32	1.89
การพูด	10	90	5.12	5.63	5.11	2.38	1.97	2.07
การอ่าน	10	90	4.37	4.73	6.96	2.13	2.66	2.12
การเขียน	10	90	4.77	5.03	7.00	3.05	2.80	1.81
คำศัพท์	10	90	4.30	5.80	6.57	2.52	2.37	2.43

จากตารางที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ทักษะการพูด ($\bar{X} = 5.12$ และ $SD = 2.38$) รองลงมา คือ ทักษะด้านการเขียน ($\bar{X} = 4.77$ และ $SD = 3.05$) และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทักษะการฟัง ($\bar{X} = 4.27$ และ $SD = 3.12$) ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ คำศัพท์ ($\bar{X} = 5.80$ และ $SD = 2.37$) รองลงมาคือทักษะด้านกาพูด ($\bar{X} = 5.63$ และ $SD = 1.97$) และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทักษะการฟัง ($\bar{X} = 4.13$ และ $SD = 2.32$) และในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ทักษะการฟัง ($\bar{X} = 7.89$ และ $SD = 1.89$) รองลงมาคือทักษะด้านการเขียน ($\bar{X} = 7.00$ และ $SD = 1.81$) และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทักษะการพูด ($\bar{X} = 5.11$ และ $SD = 2.07$)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การจับกลุ่มของข้อมูลแล้วคิดออกมาเป็นความถี่และร้อยละ ซึ่งแบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนนี้ใช้กับตัวอย่างที่มีความสามารถด้านทักษะสูง จำนวน 5 คน และตัวอย่างที่มีความสามารถด้านทักษะต่ำ จำนวน 5 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าความถี่และร้อยละของแบบสัมภาษณ์ลักษณะและวิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนกับตัวอย่างที่มีความสามารถด้านทักษะสูง จำนวน 5 คน และตัวอย่างที่มีความสามารถด้านทักษะต่ำ จำนวน 5 คน

ผลการวิเคราะห์	ความถี่	ร้อยละ
1. นักเรียนชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด	4	40
2. การทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษ 3 ครั้งต่อสัปดาห์	4	40
3. ทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษที่บ้าน	6	60
4. ช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษ 20 – 21 นาที	3	30
5. การทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษผ่านทางสื่อออนไลน์ Google, Youtube, Facebook	6	60
6. วิธีการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษโดยการจดคำศัพท์และแปลความหมายจากคำศัพท์	5	50
7. อุปสรรคในการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษ คือ สัญญาณอินเทอร์เน็ต	5	50
8. เป้าหมายการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์	6	60

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้การจับกลุ่มของข้อมูลพบว่า ร้อยละ 60 ของการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษชอบทำกิจกรรมที่บ้าน และทำกิจกรรมผ่านทางสื่อออนไลน์ Google, Youtube and Facebook เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ร้อยละ 50 ของการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษใช้วิธีการจดคำศัพท์และแปลความหมายจากคำศัพท์ และอุปสรรคในการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษ คือ สัญญาณอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 40 ของการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษ คือ การฟังเพลงภาษาอังกฤษ โดยทำกิจกรรม 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และ ร้อยละ 30 ของการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในช่วงเวลา 20 – 21 นาที

สรุปผลการวิจัย

1. การทำกิจกรรมนอกห้องเรียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษ (ด้านความถี่ของการทำกิจกรรม) พบว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด (ป.4 $\bar{X} =$

3.17, SD = 1.29 ป.5 \bar{X} = 3.17, SD = 1.23 และ ป.6 \bar{X} = 3.07, SD = 1.30) และเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวัน น้อยที่สุด (ป.4 \bar{X} = 0.73, SD = 1.08 ป.5 \bar{X} = 0.43, SD = 0.73 และ ป.6 \bar{X} = 0.81, SD = 1.11)

2. การทำกิจกรรมนอกห้องเรียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษ (ช่วงระยะเวลาของการทำกิจกรรม) พบว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด (\bar{X} = 2.77, SD = 1.57) และเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวันน้อยที่สุด (\bar{X} = 0.77, SD = 1.04) และนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชอบเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด (ป.5 \bar{X} = 3.00, SD = 1.36 และ ป.6 \bar{X} = 2.70, SD = 1.35) และเขียนไดอารีเป็นภาษาอังกฤษในแต่ละวันน้อยที่สุด (ป.5 \bar{X} = 1.03, SD = 1.33 และ ป.6 \bar{X} = 0.81, SD = 1.08)

3. ด้านการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจากการทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยในทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงที่สุด (\bar{X} = 5.12, SD = 2.38) และทักษะด้านการฟังต่ำที่สุด (\bar{X} = 4.27, SD = 3.12) นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยในทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงที่สุด (\bar{X} = 5.80, SD = 2.37) และทักษะด้านการฟังต่ำที่สุด (\bar{X} = 4.13, SD = 2.32) และนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยในทักษะด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงที่สุด (\bar{X} = 7.89, SD = 1.89) และทักษะด้านการพูดต่ำที่สุด (\bar{X} = 5.11, SD = 2.07)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การจับกลุ่มของข้อมูลพบว่า ความถี่มากที่สุด คือ ร้อยละ 60 ของการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษชอบทำกิจกรรมที่บ้านและทำกิจกรรมผ่านทาง Google, Youtube and Facebook เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และความถี่น้อยที่สุด คือ ร้อยละ 30 เลือกทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในช่วงเวลา 20 – 21 นาที

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยแบบวัดความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่านักเรียนเกิดความสามารถในการลงมือปฏิบัติได้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่ชอบทำมากที่สุด คือ การฟังเพลงภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตยา เวียงนิล (2555: 72) ที่ศึกษาการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนและการรับรู้ถึงประสิทธิผลของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในหลักสูตรภาษาอังกฤษ จำนวน 45 คน จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่เป็นที่นิยมรองลงมาคือ กิจกรรมฟังเพลงภาษาอังกฤษ ซึ่งกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิผลในการพัฒนาภาษาอังกฤษสูงที่สุด นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนรับรู้ถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับงานวิจัยของฤดีรัตน์ ชุณหะวัณ (2559: 188) ที่ได้ศึกษาลักษณะและผลจากการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนต่อพัฒนาการทางทักษะภาษาอังกฤษโดยควบคุมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่นิสิตทำบ่อยครั้งและมีความถี่มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต การฟังหรือร้องเพลง และการชมภาพยนตร์/รายการโทรทัศน์ อีกทั้งกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนที่มีผลต่อพัฒนาการทางทักษะภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนทั้งสิ้น 3 กิจกรรม ได้แก่ การชมภาพยนตร์/รายการโทรทัศน์ การอ่านหนังสือพิมพ์ และการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ดังนั้นครูผู้สอนควรส่งเสริมด้วยการเพิ่มกิจกรรมการฟังเพลงหรือการดูภาพยนตร์ มากระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ

มีความกระตือรือร้นต่อการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินและมีความสุข

2. จากผลการวิจัยแบบสัมภาษณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่านักเรียนชอบการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษผ่านทางสื่อออนไลน์ Google เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เนื่องจากค้นหาคำตอบได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของเรื่องริน เจนวิทยารักษ์และคนอื่น ๆ (2562: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการในการใช้สื่อออนไลน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน อีกทั้งค้นหาแนวทางการใช้สื่อออนไลน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน โดยส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ Facebook 9 ชั่วโมงต่อวัน ยิ่งไปกว่านั้นนักศึกษาต้องการใช้สื่อออนไลน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนหลากหลายช่องทาง ได้แก่ Youtube, Facebook ฯลฯ ในการฝึกบทเรียนออนไลน์ แนวทางการใช้สื่อออนไลน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่นักศึกษาต้องการ คือ ให้ผู้สอนนำสื่อออนไลน์ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนและนำแอปพลิเคชันเกี่ยวกับเพลงภาษาอังกฤษและการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สูงขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รวบรวมข้อสังเกตที่ได้จากการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ทำให้นักเรียนเกิดความสามารถในการลงมือปฏิบัติได้จริง นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หากเป็นไปได้ครูผู้สอนอาจให้นักเรียนเสนอกิจกรรมทั้ง 4 ทักษะที่อยากทำเพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยกระบวนการที่สร้างสรรค์

2. จากผลการวิจัยจากแบบวัดภาษาอังกฤษและแบบสัมภาษณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่านักเรียนชอบการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษในเรื่องของการฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมา คือ การเล่นเกมออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนควรส่งเสริมด้วยการเพิ่มกิจกรรมการฟังเพลง การชมภาพยนตร์ และเกมเข้ามาเสริม นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นต่อกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน และมีความสุขในการเรียนรู้

3. จากผลการวิจัยจากแบบสัมภาษณ์พบว่านักเรียนเลือกที่จะใช้สื่อออนไลน์ เช่น Google, Youtube และ Facebook ในการทำกิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรส่งเสริมในเรื่องของการหาสื่อออนไลน์ใหม่ ๆ ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนเนื่องจากเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวนักเรียนในวัยนี้ให้ความสนใจและเข้าถึงได้ง่าย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาทักษะใดทักษะหนึ่งด้วยวิธีการสอนใดการสอนหนึ่งเพื่อที่จะได้ทราบว่ามีนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายควรที่จะเน้นทักษะไหนเป็นพิเศษในการพัฒนา เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาความสามารถของนักเรียนในทักษะใดทักษะหนึ่งในรายวิชาอื่น ๆ
3. ควรมีการวิจัยและพัฒนาความสามารถของนักเรียนในทักษะใดทักษะหนึ่งในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นมีความสามารถในแต่ละทักษะอย่างไรและยังเป็นการช่วยส่งเสริมทักษะดังกล่าวให้กับนักเรียนในทุกระดับชั้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2558). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2565, จาก <https://eqa.snru.ac.th/th/guideline-cefr>
- ชนาธิป พรกุล. (2557). *การสอนกระบวนการคิด ทักษะและการนำไปใช้*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บงการ อุ้ยนอก. (2564). Using Scaffolding Technique to Improve Matthayomsuksa 3 Students' English Reading Comprehension Ability. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*. 10(2): 179-196.
- เรืองริน เจริญวิทยารักษ์; กิตติพิศ เขี่ยมกร; ศรอนงค์ มากชู; สโรชา แสงอนนท์;& ชุติมา เนินพลอย. (2562). *พฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ในการพัฒนาภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2565. จาก <http://dspace.nstru.ac.th:8080/dspace/bitstream/123456789/2420/1/Front%20matter.pdf>
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (คณะศึกษาศาสตร์). (2558). *รายงานประจำปี 2558*. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (คณะศึกษาศาสตร์).
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ฝ่ายประถม. (2558). *รายงานประจำปี 2558*. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ฝ่ายประถม.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม). (2560). *รายงานประจำปี 2560*. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม).
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม). (2560). *รายงานประจำปี 2560*. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม).
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ฝ่ายปฐมวัยและประถมศึกษา. (2560). *รายงานประจำปี 2560*. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ฝ่ายปฐมวัยและประถมศึกษา.
- โรงเรียนอนุบาลสาธิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. (2560). *รายงานประจำปี 2560*. โรงเรียนอนุบาลสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา. (2560). *รายงานประจำปี 2560*. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา.
- ฤดีรัตน์ ชูชนะโชติ. (2559). การศึกษาเชิงเปรียบเทียบสาเหตุ: อิทธิพลของการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนต่อพัฒนาการทางทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตปริญญาตรี วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ. *Kasetsart Journal of Social Sciences*. 37: 188-199.

- ศิริเพ็ญ ไหมวัด. (2551). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมการสอนตามแนว ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินซ์นิพนธ์ คอ.ม. (เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2565). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561. สืบค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2565, จาก http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONETP6_2561.pdf
- (2565). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562. สืบค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2565, จาก http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONETP6_2562.pdf
- (2565). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563. สืบค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2565, จาก http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONETP6_2563.pdf
- อาทิตยา เวียงนิล. (2555, มกราคม-เมษายน). การศึกษาการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. 4 (1): 72-83.
- Ferris, Dana R. (2018). *Teaching English to Second Language Learners in Academic Contexts*. 1st ed. New York: Routledge.
- Fulcher, Glenn. (2003). *Testing Second Language Speaking*. 1st ed. New York: Routledge.
- Goh, Christine C. M. (2018). *Teaching English to Second Language Learners in Academic Contexts*. 1st ed. New York: Routledge.
- Grabe, William; & Stoller, Fredricka L. (2018). *Teaching English to Second Language Learners in Academic Contexts*. 1st ed. New York: Routledge.
- Hyland, F. (2004). Learning autonomously: Contextualizing out-of-class English language learning. *Language Awareness*. 13: 180-202.
- Jacobs, H. L. (1981). *Testing ESL Composition: A Practical Approach*. Rowley: Newbury House.
- Newton, Jonathan M. (2018). *Teaching English to Second Language Learners in Academic Contexts*. 1st ed. New York: Routledge.
- Pickard, N. (1996). Out-of-class language learning strategies. *ELT Journal*. 50: 150-159.